

saaledes, at man derved stryger Postdistrik-
tet i Lovforslaget § 1, ligesom man ogsaa
stryger Portobestemmelsen i § 12. Den
gamle Bestemmelse var saaledes: Lokale
Postforsendelser ere saadanne, som ikke ere
bestemte til andre Poststeder, og det bliver
vistnok nødvendigt at gjenoptage den og
holde konsekvent paa, at Poststed er Poststed,
og ikke ved en speciel Bestemmelse i Lov-
forslaget forandre Poststedets Karakter. —
Vi komme nu til § 12. Jeg tror der
at maatte gjøre en almindelig Bemærkning.
Det vil jo være i det høje Things Grunding,
at man i sin Tid ikke vilde gaa ind paa at
sætte den almindelige Brevporto til 10 Ore
men har fastholdt 8 Ore, medens man paa
andre Sætter ere komne til 15 og 25 Ore,
og Landstinget er endogsaa kommet op paa
betydelig højere Sætter. Man er derved
kommen ind paa en Indkonsekvents. Dersom
man havde haft Brevfort paa 5 og 10 Ore,
vilde det have været et fortræffeligt System,
som kunde gennemføres paa andre Sætter,
men nu falder det jo lidt underligt. I
Folkethinget har man ønsket at gaa tilbage
til 4 og 8 Ore, og jeg har ikke været stærk
til at modsætte mig det, netop fordi man
har været inkonsekvent med Portobestemmelserne
her og ogsaa haft Regjeringen med sig. I
et Punkt er man dog kommen til en For-
andring her, for Brevforts Vedkommende.
Regjeringen har foreslaaet 4 Ore, hvad
Landstinget ogsaa har vedtaget, nu har
man 5 Ore for almindelige Brevfort og 10
Ore for Brevfort med betalt Svar. Man
giver en Portonedssættelse af 3 Ore med det
Nuværende, og jeg skal erkjende, at der derved
er givet nogen Udsgit til en Smule
Forhjælpelse i Indtægten, medens det paa
mange andre Punkter i Loven ikke kan mis-
kjendes, at der ikke vil være saa lidt Tab i
Forhold til den nu gjældende Lov. Jeg mener
altsaa isvrigt at kunne slaa mig til Ro
med denne Paragraf maaste med ganske en-
kelte rent formelle Endringer. Jeg skal
imidtertid gjøre opmærksom paa et Punkt i
§ 12, som har sin Interesse nemlig For-
slaget under 3 b., Pengebrev. Der har
Beregningen hidtil været den, at man for
hvert Pengebrev har beregnet 16 Ore og saa
lagt en vis Præmie til. Nu bliver Reglen
den, at for ethvert Pengebrev betales som
for et almindeligt Brev og desuden For-
sikringspræmie af den paa Brevet angivne
Værdi nemlig for et Beløb af indtil 200
Kr. 16 Ore og for den overskydende Del af
Beløbet efter en af Indenrigsministeren fastsat
Tart. Dette System er ganske stemmende
med, hvad der er vedtaget her, men Redak-
tionen heraf har ikke saa ringe Betydning.

Naar man skriver det saaledes: For ethvert
Pengebrev som for et almindeligt Brev, føl-
ger deraf, at Brevporten vil være anvende-
lig paa det Brev, som følger med Penge-
forsendelsen. Naar dette er ufrankeret, bli-
ver der altsaa dobbelt Porto at betale, og
paa den anden Side, naar det er en lokal
Forsendelse, kommer Brevet ind under Reg-
lerne for den lokale Porto. Der er ad-
skillige Bemærkninger at gjøre ved dette.
Jeg er ikke paa noget Punkt gaaet ind paa
Forslaget, jeg siger ikke, at det er et Forslag,
som Postvæjenet ikke kan tage imod, men det
fjerner sig ikke saa lidt fra, hvad man hidtil
har været vant til. — For Pakkelager er
der stet en Simplifikation ved Siden af,
at man har gennemført Portotvang
for mindre Pakker. I Stedet for de tidli-
gere Sætter af 12 Ore for Forsendelsen og
4 Ore pr. Pd. har man her delt dem i Pak-
ker, som veie under 2 Pd., Pakker, der veie
mellem 2—5 Pd., Pakker, der veie mellem
5—10 Pd., og Pakker, som veie over 10 Pd.,
og det vil altsaa medføre en betydelig Let-
telse for Expeditionen. Som anført har
man forhøjet Portoen noget for de større
Pakker, og endelig har man givet en diskre-
tionær Myndighed til at forhøje Portoen
paa meget store Pakker. Jeg tror, at dette
er rigtigt, thi Vederlaget for de større Pak-
ker er nu for lille. Der er forøvrigt ogsaa
en Omstændighed til, nemlig den, at det dog
maa siges at være naturligt, at de mindre
Pakker blive under Postvæjenet, medens de
større Forsendelser af denne Art maa gaa
over til Besørgelse af Fernbanerne. Jeg tror
altsaa, at der er god Mening i en saadan
Bestemmelse. — I samme § 12 er der under
f. kommet en Bestemmelse ind, nemlig at
Portoen for Befordring, Udlevering eller
Omdeling af Tidender og Tidsskrifter sættes
til $\frac{1}{2}$ Ore pr. Numer, beregnet efter Gjen-
snittet af de i en Abonnementsstermin
planmæssig udkommende Antal Numre, dog
ikke under 5 Ore. Det er Hensigten at
imødegaa et Misbrug, der har fundet Sted;
naar Handlende eller Andre ville udgive en
Reklame af en eller anden Slags, udgiver
man dem i Form af en Tidende og sender
dem til forud bestemte Personer, hvilket vol-
der Postvæjenet en enorm Uleilighed, da Be-
sørgelsen af dem jo sker for 1 Ore pr. Numer
— $\frac{1}{2}$ Ore kan man jo ikke regne med. Det
er altsaa et ganske urimeligt Forhold, og jeg
har derfor foreslaaet Portoen fastsat til ikke
under 5 Ore. Andet Steds har man end-
ogsaa villet forhøjet den, men det har jeg
modsat mig. 5 Ore er en Sats, der ikke
kan genere noget som helst Ugeblad, som be-
nytter Postvæjenet til den Slags Omdeling.